

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№19-20 (2895-2896)

Четвер,
27 листопада 2014 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ШАНОВНІ ДРУЗИ!

Студентство – один з найцікавіших та найвідповідальніших періодів у житті, що відкриває великі можливості й перспективи для особистісного розвитку та успішної кар'єри. Студентські роки назавжди залишаться у вашій пам'яті як час пізнань і звершень.

Переконаний, що студентство нашого університету за роки навчання використає весь потужний науковий потенціал для здобуття знань і духовного зростання. Ваші знання будуть затребувані, а молодість і талант гарантують прекрасне майбутнє. Бажаю реалізувати творчий потенціал, адже саме вам належить вирішувати, яким буде життя в нашій країні в майбутньому. Лише об'єднавши наші зусилля, ми зможемо принести стабільність і процвітання Україні.

Прийміть щирі вітання до Дня студента, а також побажання здоров'я, щасливої студентської юності, вірних друзів та нових творчих досягнень.

Ректор університету Володимир Лісовий

ДЕРЖАВНИЙ РОЗПОДІЛ

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ОБРАНУ ПРОФЕСІЮ

19 листопада в Харківському національному медичному університеті відбувся державний розподіл на працевлаштування студентів випускних курсів медичних та стоматологічного факультетів.

З огляду на цю подію з випускниками зустрілися заступник директора Департаменту персоналу, освіти та науки Міністерства охорони здоров'я України Олександр Волосовець, ректор університету Володимир Лісовий, заступник губернатора Харківської області Вадим Глушко, директор Департаменту охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Олександр Галацан та ін.

Передусім студентів привітав ректор університету Володимир Лісовий: «Сьогодні у вас видатна подія – ви одержите розподіл на своє перше робоче місце і, ми впевнені, будете гідно нести звання випускника Харківського національного медичного університету».

До привітань долучилися й почесні гості. Так, Олександр Волосовець підкреслив, що сьогоднішнє свято є фундаментом професійного буття студентів, коли альма матер виряджає їх у самостійну дорогу. Вадим Глушко, який свого часу закінчив наш університет, зазначив, що головною метою вітчизняних навчальних закладів є виховання справжніх фахівців і патріотів нашої держави та побажав випускникам перш за все приносити користь країні й громаді. Наостаннє Олександр Галацан побажав випускникам усвідомити складність політичної та економічної ситуації, яка існує в Україні, й ставитися відповідально до обраної професії.

ДОВІДКА

Студентів розподілили за 4 спеціальностями: «Лікувальна справа» – 134 особи, «Педіатрія» – 70, «Медико-профілактична справа» – 72, «Стоматологія» – 4. За спеціальністю «Лікар загальної практики – сімейний лікар» розподілено 97 осіб, «Фтизіатрія» – 2. У Харківську область направлено 126 студентів, загалом у сільську місцевість – 140.

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Студентство – рушійна сила суспільства

12 листопада в Харківському національному медичному університеті відбулася зустріч студентського активу з ректором Володимиром Лісовим, темою якої стала імплементація закону України «Про вищу освіту» щодо студентського самоврядування.

Звертаючись до представників студентського активу, Володимир Миколайович наголосив, що студентам завжди були притаманні такі важливі риси, як нетривіальний погляд на оточуючий світ, новизна й незаангажованість думки, соціальна активність та палке бажання долучитися до розбудови власної держави, і це є важливим чинником соціально-економічного розвитку країни та духовного зростання українського суспільства.

Зустріч відбувалася у форматі діалогу-спілкування. Перш за все ректор університету наголосив на тому, що в нашій державі прийнятий прогресивний закон «Про вищу освіту», який передбачає позитивні зміни, у тому числі й у діяльності органів студентського самоврядування. Громадський контроль якості надання освітніх послуг та модель отримання вищої освіти – це курс, якого мають дотримуватися всі суб'єкти освітнього процесу. Найбільш прогресивними та активними в цьому процесі мають бути студенти та представники їхніх інтересів, якими є органи студентського самоврядування.

В аудиторії зібрався студентський актив, який зацікавлений у тому, щоб обговорити напрямки співробітництва й партнерства адміністрації та студентів для досягнення єдиної спільної мети – здобуття якісної освіти. Саме цієї теми стосувалися питання, які активна молодь під час спілкування поставила Володимирі Лісовому.

Наприкінці Володимир Миколайович висловив переконання в тому, що студентство Харківського національного медичного університету за роки навчання використає весь потужний науковий потенціал для здобуття знань і духовного зростання.

■ ВИСТАВКА «ОСВІТА ТА КАР'ЄРА – ДЕНЬ СТУДЕНТА 2014»

У столиці України з 13 до 15 листопада працювала щорічна міжнародна спеціалізована виставка «Освіта та кар'єра – День студента 2014» та виставка закордонних навчальних закладів «Освіта за кордоном».

Ці виставки традиційно є найбільшим заходом в Україні, присвяченим широкому колу питань освіти в Україні та за кордоном, під час якого відвідувачі можуть поспілкуватися з представниками як вітчизняних, так і закордонних навчальних закладів. Цього року у виставці взяли участь понад 100 українських та закордонних навчальних закладів, представники яких поінформували відвідувачів про особливості вступу та отримання вищої освіти на бакалаврських та магістерських програмах у своїх закладах. Традиційно в ній взяв участь і наш університет – цього року його було відзначено Дипломом і Гран-прі у номінації «Кращий дизайн офіційного сайту вищого навчального закладу».

■ ВОЛОНТЕРИ ХНМУ**БУТИ ПОТРІБНИМИ ЛЮДЬМ**

21 жовтня відбулися традиційні збори волонтерів Харківського національного медичного університету. Благодійний рух став настільки популярним, що цього разу аудиторія ледве вмістила всіх активістів.

Учасників волонтерського руху університету привітав ректор Володимир Лісовий. Звертаючись до студентів як до колег і соратників, Володимир Миколайович відзначив їх душевний порив та професійну необхідність надавати допомогу і бути потрібними людям. Ректор нашого навчального закладу запевнив волонтерів, що керівництво університету завжди допомагатиме їм реалізувати найсмисловіші ідеї.

Завітали на захід і почесні гості, серед яких заступник Харківського міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, заступник директора Департаменту – начальник управління організації лікувально-профілактичної допомоги дорослому населенню міської ради Олена Головіна, заступник начальника відділу Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Світлана Сітнік та ін.

«Ви – гордість нашого міста, його іміджеве обличчя та його майбутнє!» – такі слова пролунали на адресу наших волонтерів з боку Світлани Горбунової-Рубан. Світлана Олександрівна також підкреслила, що саме студенти медичного університету першими відгукнулися на пропозицію щодо участі у створенні волонтерського руху і можуть пишатися тим, що у них є добровольчий загін «Ера милосердя».

У рамках зустрічі слухачі курсу «Невідкладної домедичної допомоги» отримали сертифікати про закінчення навчання, а всіх активних волонтерів нагородили почесними грамотами й подяками. Особливістю зустрічі стала виставка фотографій роботи волонтерів, створена Координаційною радою студентського самоврядування.

■ КОНКУРС ДИТЯЧОГО МАЛЮНКУ**«УКРАЇНА – ЄДИНА КРАЇНА»**

Сприяння патріотичному, духовному та естетичному вихованню підрастаючого покоління є одним з найважливіших завдань первинної профспілкової організації нашого університету. Тому ми взяли найактивнішу участь в обласному конкурсі дитячого малюнку на тему «Україна – єдина країна», що проводився обласним комітетом Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я за підтримки Департаментів охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації та Харківської міської ради.

Усього в конкурсі взяли участь більше 70 дітей, батьки яких працюють у різних закладах охорони здоров'я. На конкурс було представлено 85 робіт, які демонструвалися у виставковій залі Харківського художнього музею у період з 26 по 31 жовтня. Серед дітей співробітників ХНМУ у конкурсі взяли участь 9 осіб.

Підбиття підсумків конкурсу та нагородження переможців відбулося 31 жовтня у Харківському художньому музеї після півгодинної ознайомчої екскурсії по його залах, влаштованої для дітлахів – учасників конкурсу та їх батьків. Місця розподілялися у трьох вікових групах: молодшій, середній та старшій. За підсумками конкурсу діти наших співробітників посіли наступні місця:

ЛЮБА ГУСАК – I місце в групі дітей старшого віку.

ГАННА ГУСАК – III місце серед дітей старшого віку.

ГЛІБ НАКОНЕЧНИЙ – I місце в групі дітей середнього віку.

ДІАНА ДЕМОЧКО – II місце серед молодших дітей.

ОЛЕСЯ КРАСНІКОВА отримала нагороду у номінації «Найбільш оригінальне вирішення теми».

Первинна профспілкова організація ХНМУ, профком та комісія профкому по роботі з дітьми щиро вітають переможців та всіх учасників конкурсу, батьків і сподіваються, що в наступні роки профспілкові організації структурних підрозділів університету візьмуть ще більш активну участь у конкурсах дитячого малюнку.

Комісія по роботі з дітьми профкому співробітників ХНМУ

В МЕДИЦИНСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ ОТКРЫТА СОВРЕМЕННАЯ ОПЕРАЦИОННАЯ

16 октября в Центре малоинвазивных технологий и сердечно-сосудистой хирургии Харьковского национального медицинского университета был открыт многофункциональный рентгенхирургический операционный блок, который соответствует европейским стандартам. Современная операционная Центра открывает новые возможности в проведении оперативных вмешательств с использованием высокотехнологичных преимущественно малоинвазивных методик при сердечно-сосудистой, абдоминальной, урологической, нейрохирургической, ортопедической и другой патологии. Первую операцию – эндоскопическую лазерную контактную уретеролитотрипсию камня правого мочеточника – провел директор Центра доцент Владимир Савенков. После завершения операции наш корреспондент Роман Денисенко встретился с Владимиром Ильичом, который любезно согласился ответить на интересующие нас вопросы.

Р.Д.: Кому принадлежит идея создания центра малых инвазивных технологий?

В.С.: Идея и стратегия развития клинической базы ХНМУ в современных условиях принадлежит ректору университета профессору Владимиру Николаевичу Лесовому. Особенности развития и внедрения высоких медицинских технологий требуют создания инновационных хирургических центров на базах Университетских клиник, где сосредоточен большой клинический, научный и академический потенциал. Кроме того, благодаря тесному сотрудничеству и обмену опытом с ведущими европейскими и мировыми клиниками, появляются новые возможности для эффективного внедрения передовых хирургических технологий с последующим обучением студентов, а также повышением квалификации специалистов.

Р.Д.: Учитывая многопрофильность созданного центра, в каких направлениях проводятся и планируется проводить оперативные вмешательства?

В.С.: Открытие многофункционального рентгенхирургического операционного блока является одним из первых шагов нашего развития, однако уже это позволяет проводить большой объем эндовидеохирургических и традиционных оперативных вмешательств. Современная операционная Центра, которая начала свою работу совсем недавно, открывает новые возможности в проведении оперативных вмешательств с использованием современных высокотехнологичных преимущественно малоинвазивных методик (эндоскопия, лапароскопия) при сердечно-сосудистой, абдоминальной, урологической, нейрохирургической, онкологической, ортопедической и других патологий. Помимо этого, многопрофильность Центра позволяет не только осуществлять диагностику и лечение, но и проводить профилактику и реабилитацию по всем вышеуказанным направлениям.

Р.Д.: Расскажите, пожалуйста, о ваших коллегах, которые работают в Центре.

В.С.: Все мои коллеги являются единомышленниками в стратегическом понимании целей и задач Центра и Университетской клиники.

Высокий уровень профессионализма медицинского персонала обеспечивает авторитетный состав специалистов. Диагностику и лечение проводят известные врачи, специалисты высшей категории с многолетним как практическим, так и научным опытом. Многие из них прошли обучение и стажировку в ведущих клиниках Европы и России. Все это определяет качество лечения пациентов, а при сложной патологии – возможность собрать консилиум для выбора тактики лечения.

Мы идем в ногу со временем и используем европейские стандарты не только в оборудовании нашего Центра, но и в тактике лечения наших пациентов.

Р.Д.: Кто может получить помощь Вашего Центра и как это сделать?

В.С.: Нашими пациентами являются жители Харькова и Харьковской области, а также жители Украины, ближнего и дальнего зарубежья, которые обращаются к нам через нашу консультативную поликлинику. К нам на консультацию направляют пациентов и наши коллеги из других лечебных учрежде-

ний. Большинство пациентов обращаются за квалифицированной помощью, получив информацию о Центре на нашем сайте в интернете или из СМИ. Всем им оказывают высококвалифицированную помощь независимо от места проживания.

Например, первой операцией, проведенной в нашем Центре, была контактная лазерная эндоуретеролитотрипсия. Такие операции относятся к эндоурологическим, которые мы проводим на достойном мировом уровне. К тому же показательным является проведение этой операции жителю многострадальной в наши дни Донецкой области.

Уверен, что высокопрофессиональный, преданный своему делу коллектив нашего Центра вместе с коллегами Университетской клиники поднимет уровень качества оказания медицинской помощи населению.

Р.Д.: Расскажите нам немного о Ваших планах на будущее.

В.С.: Созданием современного оперблока мы заложили первый камень в фундамент будущего научно-практического центра Университетской клиники, где практическое здравоохранение сочетается с новейшими современными научными разработками, где опыт европейских коллег будет тесно переплетаться с нашим опытом. На базе Центра в ближайшем будущем планируем создать хирургический тренинг-центр, который бы соответствовал мировым аналогам. Именно таким образом можно не только обучать молодых специалистов самого высокого класса, но и совершенствовать, отрабатывать в реальных условиях новые технологии, а уже потом внедрять их в практику, чтобы сюда приезжали украинские специалисты со всей страны и коллеги из зарубежья, чтобы мы вместе приобрели и обменивались ценнейшим опытом, обучались, проводили совместные научно-практические конференции. А полученные знания и умения применяли в своих клиниках.

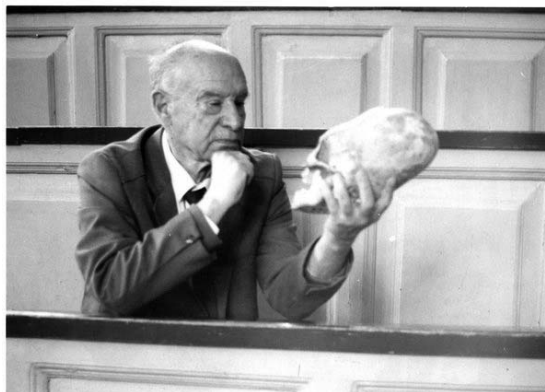
Р.Д.: Спасибо Вам за Ваши ответы и разрешите пожелать дальнейших успехов в реализации планов и задач Центра!

КОНФЕРЕНЦІЯ

ОДИН ЗІ СЛАВЕТНОЇ ДИНАСТІЇ БОБІНИХ

17 жовтня виповнилося 90 років відомому українському вченому, почесному професору Харківського національного медичного університету Володимиру Вікторовичу Бобіну.

В аудиторії кафедри анатомії людини відбулася науково-практична конференція студентів та молодих учених «Морфологія органів і тканин у нормі та під впливом деяких чинників», присвячена 90-річчю професора В.В. Бобіна. Головуючими були професори А.О. Терещенко, В.О. Ольховський та В.Г. Дуденко. Вітальне слово було надано доньці професора Ірині Володимирівні. Відкрила конференцію директор Народного музею історії ХНМУ Ж.М. Перцева доповіддю про династію Бобіних. З цікавою розповіддю про життя професора виступив асистент кафедри А.А. Мирошніченко. До уваги учасників та гостей конференції була представлена виставка нагород, робіт та препаратів В.В. Бобіна.

Професор Володимир Бобін – талановитий лектор і педагог. Його жваві та змістовні лекції, які закладають основу медичних знань майбутніх лікарів, сповнені клінічних прикладів. Не одне покоління студентів пройшло анатомічну школу під керівництвом професора В.В. Бобіна, про що вони часто згадують на ювілейних зустрічах лікарів.

Сьогодні Володимир Вікторович перебуває на заслуженому відпочинку, але й досі залишається працелюбним, працездатним та сповненим творчої активності. Щирість його душі, творчий ентузіазм згуртовують учнів та соратників в ім'я найдорожчої цінності – здоров'я людей.

У день славетного ювілею бажаємо Вам, вельмишановний Володимире Вікторовичу, міцного здоров'я, щастя, невичерпної енергії, творчого натхнення, нових наукових звершень і довгих років життя!

*Професори А.О. Терещенко, В.О. Ольховський,
С.Ю. Масловський, В.Г. Дуденко*

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

БІОЕТИКА – СУЧАСНИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ЕТИКИ

Біоетика – міждисциплінарна наука, яка систематично досліджує людську поведінку в межах наук про життя та здоров'я в контексті моральних цінностей і принципів. Засновником цієї галузі є американський епідеміолог Ван Рансселер Поттер, який визначив біоетику як науку виживання, що включає до сфери своєї наукової зацікавленості не лише людину з її тілесністю та ціннісними вимірами, а й світ усього живого.

Основними напрямками, що висвітлює біоетика, є етичні проблеми в медичній професії, етичні та моральні питання, що виникають при проведенні клінічних досліджень за участю людини, соціальні проблеми, пов'язані з політикою в галузі охорони здоров'я, планування сім'ї та демографічного контролю, проблеми зі втручанням людини в життєві процеси інших живих істот – тварин, рослин, мікроорганізмів та всього того, що підтримує екологічну рівновагу.

Такі сучасні медичні проблеми, як пересадка органів, тканин, стовбурових клітин, екстракорпоральне запліднення, використання для лікування ембріональних тканин, генна терапія, штучна зміна статі, застосування трансгенних організмів з метою отримання харчових продуктів, клонування тварин і людини, ускладнюють морально-етичні питання при виборі медичних втручань. З розвитком новітніх медичних технологій зростають ризики при медичних втручаннях. До новітніх медичних технологій, що мають багато невідомого та не завжди передбачуваного, слід додати деградацію навколишнього середовища внаслідок техногенних впливів, яка ставить під загрозу саме життя на Землі. Отже, бурхливий науково-технічний прогрес у галузі біології та медицини, зміна середовища проживання людини спричинили безліч нових проблем, які не вкладаються у традиційну медичну етику та деонтологію, їх коло значно ширше. Можна сказати, що біоетика є сучасним етапом розвитку медичної етики, її розглядають як філософське усвідомлення нових можливостей медичної і біологічної науки та їх співвідношення з правами людини.

Саме цьому широкому колу питань була присвячена конференція «Біоетика та біобезпека на сучасному етапі розвитку суспільства», яку 22 жовтня провели співробітники кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки.

Представлені доповіді висвітлювали питання досвіду викладання біоетики як навчальної дисципліни, питання біоетичної освіти та виховання студентів на різних кафедрах ХНМУ (кафедра пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки, патологічної анатомії та внутрішньої медицини №3). Кафедра урології, нефрології та андрології представила доповідь стосовно біоетичних проблем при проведенні трансплантації нирок. Кафедра медичної генетики висвітлювала питання досвіду викладання біоетики як навчальної дисципліни, питання біоетичної освіти та виховання студентів на різних кафедрах ХНМУ (кафедра пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки, патологічної анатомії та внутрішньої медицини №3). Кафедра урології, нефрології та андрології представила доповідь стосовно біоетичних проблем при проведенні трансплантації нирок. Кафедра медичної генетики висвітлювала

позитивні й негативні аспекти геномних технологій. Доповідь колективу співавторів з кафедри інфекційних хвороб була присвячена сучасній проблемі загрози вірусу Ебола у світі. Співробітники інституту рослинництва у своїй доповіді розглянули питання загрози використання геномних технологій у рослинництві. Серія доповідей з кафедри епідеміології, національного технічного університету «ХПІ», Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна, Інституту проблем кріобіології і кріомедицини була присвячена питанням біоетичних проблем і ризиків, проблемам біобезпеки в сучасних біотехнологічних лабораторіях при виконанні науково-дослідних робіт у кріобіології. Кафедра філософії представила доповідь про міждисциплінарність біоетики в контексті філософських питань. Кафедра акушерства і гінекології №1 навела дані стосовно сучасних біоетичних проблем в акушерській медичній практиці та репродуктології. Серія доповідей була присвячена проблемам захисту та біоетичного відношення до безпритупних тварин.

Українські фахівці зазначають, що біоетика – це міждисциплінарна галузь знань та людської практики, мета якої передбачає збереження та розвиток життя за допомогою етичних механізмів та принципів. За умов експансії новітніх технологій, що радикально змінюють не лише довкілля, а власне й природу людини, протиставляють цінності наукової новизни та ефективності фундаментальним правам живих істот. Біоетика захищає права всього живого на самозбереження та розвиток, обґрунтовуючи їх етичними імперативами благоговіння перед життям та моральною відповідальністю людства за все, що живе.

Т.В. Ащеулова, завідувач кафедри ПМВ №1, ОББ, професор

НАУКОВІ ДИСКУСІЇ В РЕЖИМІ ОНЛАЙН

З 4 по 10 листопада вже вдруге на офіційному сайті Харківського національного медичного університету відбулася наукова інтернет-конференція, яку проводять кафедра суспільних наук ХНМУ та Академія соціальних наук України.

Цього року вона була присвячена 210-річному ювілею медичного університету. Історія вишу знайшла своє відображення у доповіді наших співробітників проф. Ігоря Робака «Валентин Отамановський у Харківському медінституті: завершальне поле діяльності», Ганни Демочко «Науководослідна робота кафедри факультетської терапії 1-го Харківського медичного інституту в евакуації (1942-й рік)», Олександра М'якіни «Борис Моисеевич Хмельницький (к 130-літтю со дня народження)», Жаннети Перцевої й Олени Семененко «Організатори і керівники вищої медичної школи Д.С.Ловля», Любові Чумак «А.М.Мерков, професор кафедри соціальної гігієни Харківського медичного інституту – видаючийся учений і педагог».

У конференції взяли участь гості з Німеччини, Польщі, Росії, Греції. Цікавим науковим доробком у галузі студювання різних аспектів охорони здоров'я поділилися вчені з Лодзі, Ченстохова, Белгорода, Астрахані, Берліну, Салонік.

Свої доповіді представили й вітчизняні науковці зі Львова, Чернігова, Переяслава-Хмельницького, Дніпропетровська і, зви-

чайно, Харкова. Приємно відзначити, що цього року до оргкомітету конференції надійшло 67 доповідей (53 минулого року). Це свідчить про те, що багато науковців цікавляться різними аспектами сфери охорони здоров'я та студіюють їх. Проте, на жаль, кількість учасників-росіян зменшилася з 24 до 10. Зі зрозумілих причин не змогли взяти участь у конференції й дослідники з вишів Донецьку і Луганську.

На початку конференції усі учасники отримали друковану збірку матеріалів для більш детального ознайомлення з доповідями колег. Обговорення представлених доповідей відбулося в семи секціях: «Історія охорони здоров'я», «Економіка та правові засади охорони здоров'я», «Організація охорони здоров'я», «Соціально-філософські та духовні аспекти охорони здоров'я», «Медична соціологія», «Персоналії видатних організаторів охорони здоров'я», «Медична освіта: історія та сучасність». До дискусії в режимі онлайн долучилися не тільки історики, а й медики, економісти, політологи, працівники комерційних та благодійних організацій.

В останній день проведення конференції організатори подякували всім, хто приєднався до наукової дискусії, побажали творчої наснаги та висловили надію на подальшу співпрацю.

Г.Л. Демочко,

ст. викладач кафедри суспільних наук

ЦИКЛ ТЕМАТИЧНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

ФАХІВЦІ ПІДВИЩУЮТЬ КВАЛІФІКАЦІЮ

На кафедрі соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я другий рік поспіль проводиться цикл тематичного удосконалення «Доказова медицина з основами сучасної епідеміології та біологічної статистики» для фахівців у галузі охорони здоров'я населення, наукових співробітників, викладачів ВНЗ та інших медичних працівників.

24 жовтня відбулося вручення сертифікатів з підвищення кваліфікації курсантам, що пройшли відповідний курс тривалістю 78 годин. У результаті теоретичного навчання слухачі циклу ознайомилися з технологіями доказової медицини, сучасними проблемами наукової інформації та інноваційних технологій, з основами епідеміологічного підходу в охороні здоров'я населення й застосування сучасних методів досліджень для вирішення практичних питань медицини та охорони здоров'я.

До слухачів звернувся завідувач кафедри професор Віктор Огнев, який подякував їм за вибір даних циклів – це є підтвердженням того, що курси цікаві й приносять користь медичним працівникам. В урочистій атмосфері сертифікати вручив директор ННІ післядипломної освіти ХНМУ Валерій В'юн.

К.М. Сокол, професор кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я

ВІТАЄМО!

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

1. Спосіб лікування кавернозних та комбінованих гемангіом критичних локалізацій у дітей. Автори: **В.П. Вівчарук, Ю.В. Паценко, О.В. Пionтковська.**
2. Спосіб прогнозування розвитку запальних ускладнень після сфінктерозберігаючих операцій у хворих раком прямої кишки. Автори: **С.В. Мороз, В.В. Бойко, С.О. Савві.**
3. Спосіб передопераційної підготовки хворих до резекції прямої кишки. Автори: **С.В. Мороз, В.В. Бойко, С.О. Савві.**
4. Спосіб контрольованої стимуляції яєчників при екстракорпоральному заплідненні. Автори: **М.О. Щербина, О.Г. Граділь, Т.В. Горбач.**
5. Спосіб діагностики синдрому затримки розвитку плода та визначення ступеня його тяжкості. Автори: **М.О. Щербина, М.В. Макаренко.**
6. Спосіб визначення інтенсивності карієсу зубів у дітей молодшого віку. Автори: **О.Г. Ярошенко, І.І. Соколова.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

Епоними в анатомії человека

Из книги «Епоними в анатомии человека» под ред. проф. **Н.А. Волошина**

Glomerulus renalis – тельце Мальпиги

Марчелло Мальпиги (Marcello Malpighi) (1628–1694) – італійський лікар, фізіолог і анатом. Он першим применив микроскоп для изучения строения тканей. Был профессором медицины Пизанского, Болонского и Мессинского университетов. Также был членом Лондонского Королевского общества.

Diverticulum Meckelium – дивертикул Меккеля

Фридрих Меккель младший (Johann Friedrich Meckel, the younger) (1781–1833) – немецкий анатом. Был профессором нормальной и патологической анатомии, хирургии и акушерства в Галле. С возрастом становился все более гордым, не способным идти на компромисс, из-за чего у него возникали конфликты с коллегами. В конечном счете он уволился и провел последние два года своей жизни как затворник.

ВІТАННЯ ЮВІЛЯРУ!

24 листопада свій 90-річний ювілей відзначив Григорій Іванович Євтушенко – доктор медичних наук, професор, який свого часу очолював Харківський науково-дослідний інститут гігієни праці і професійних захворювань, кафедру гігієни праці в ХНМУ, учасник Великої Вітчизняної війни.

Молоді роки Григорія Івановича співпали з часом важких випробувань нашого народу. Закінчивши авіаційно-технічне училище, майбутній професор у складі підрозділів штурмової авіації воював із загарбниками Вітчизни. Калінінградський, Степний, 1-й і 2-й Українські фронти, оборона підступів до Москви, Курська дуга, звільнення Харкова, Києва, Корсунь-Шевченківська операція, Будапешт, Відень – і це далеко не повний перелік бойового шляху ювіляра, який зумовив формування стійкого, бійцівського характеру молодого солдата. Він гідно пройшов через усі випробування: був поранений, ховав фронтівих друзів, бачив зруйновані, спалені міста і села. Його мужність і хоробрість відзначені урядовими нагородами: 3 орденами та 12 медалями.

Свій стійкий характер Григорій Іванович проявив і в Дніпропетровському медичному інституті, до якого він вступив у 1946 році. Загартованість і вимогливість стали йому в нагоді після закінчення інституту під час роботи в державній санітарній інспекції Дніпропетровська, а згодом у Харківському медичному інституті. Через три роки після захисту дисертації «Пиловий фактор і захворюваність підземних робочих вугільних шахт Ворошилоградської області» він отримав учений ступінь кандидата медичних наук, а в 1959 році – звання доцента.

У 1962 р. Григорій Іванович очолив Харківський науково-дослідний інститут гігієни праці і професійних захворювань. За 24 роки керування інститутом Г.І.Євтушенко здійснив значну організаційну й наукову роботу з профілактики професійних захворювань.

Особливою гордістю Григорія Івановича стала створена ним лабораторія електромагнітних полів. Комплекс гігієнічних, клінічно-фізіологічних і експериментальних досліджень з вивчення впливу електромагнітних полів на організм людини з метою виявлення особливостей їх біологічної дії і розробки гігієнічних нормативів та засобів захисту робочих лягли в основу його докторської дисертації «Гігієнічні аспекти застосування імпульсних електромагнітних полів низької частоти». Про значущість цих праць свідчить те, що у 1970–1980 рр. на їх основі й за участі Григорія Івановича працювала міждержавна програма СРСР та США з охорони навколишнього середовища (питання впливу електромагнітних полів на людину).

Під керівництвом Г.І.Євтушенка значних успіхів досяг відділ клінічної профпатології, який мав стаціонар та поліклінічне відділення. У ньому оцінювали стан органів дихання, серцево-судинної системи, органів травлення, нирок, нервової й ендокринної систем у робочих, які зазнавали дії пилу, різних токсичних речовин, шкідливих фізичних чинників. У відділенні вперше були апробовані й одержали високу оцінку препарати при лікуванні хронічних свинцевих інтоксикацій, алергічних захворювань, запропонований метод попереднього відбору на роботу з хімічними алергенами, вивчалися генетичні маркери схильності до окремих професійних захворювань. Клінічне відділення й зараз залишається базою підготовки студентів з питань профпатології.

Очолити в 1977 році кафедру гігієни праці Харківського медичного інституту, Григорій Іванович відзначився високим рівнем читання лекцій з яскравими прикладами зі своєї практики. Він – чуйний педагог, високопрофесійний спеціаліст у підготовці кадрів. Очоловану ним кафедру значно покращило використання лабораторій НДІ для виконання дисертаційних робіт, що посилює базу кафедри.

З 1988 по 1993 рік професор Г.І.Євтушенко завідував об'єднаною кафедрою гігієни праці і комунальної гігієни. За період наукової і педагогічної діяльності ним опубліковано 122 наукові праці, 2 монографії, довідник з діагностики і лікування гострих професійних інтоксикацій. Під його керівництвом підготовлені й захищені 11 кандидатських та одна докторська дисертації.

Завдяки своїй активності, здоровому способу життя, колись молодий солдат, а нині такий же життєрадісний, по-юнацькому підтягнутий професор, з великим досвідом наукової і педагогічної діяльності та широким кругозором систематично відвідує кафедри, де працюють його учні, професори, доценти, проявляє велику зацікавленість життям навчального і наукового закладів, обмінюючись думками щодо провідних наукових проблем сучасності.

Працівники кафедри гігієни та екології № 2 й усього університету вітають Григорія Івановича з ювілеєм і бажають йому здоров'я та активного творчого життя!

Ректорат, колектив кафедри гігієни та екології № 2

ДЕРЖАВНЕ СВЯТО

9 листопада – День української писемності

Дев'яте листопада 1997 року став першим днем, коли Україна відсвяткувала День української писемності. Це – дата вшанування пам'яті Нестора Літописця. Декілька років тому це свято стало ще й днем відкриття Мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка.

Кафедра української мови, основ психології та педагогіки традиційно відзначає згадану дату проведенням заходів, присвячених знаковим подіям в історії не лише українського мовознавства, а й українського народу.

Так, десятого листопада викладач кафедри Алла Дудка провела в 29-й групі V медичного факультету тематичне заняття з української мови, присвячене Тарасу Шевченку як основоположнику сучасної української літератури. На занятті студенти ознайомилися з основними фактами біографії письменника, дізналися про історію написання «Кобзаря». Вони підготували цікаві доповіді про творчий доробок Великого Кобзаря, також учасники заходу продекламували відомі вірші поета.

Цього ж дня викладач кафедри Оксана Самолисова провела тематичну лекцію для студентів 9–10-ї груп I медичного факультету «9 листопада – День української писемності», а також підготувала цікаву мультимедійну презентацію про історію та походження цього свята. Тематичні заняття, присвячені визначній події, провели також з групами іноземних студентів доцент Ольга Калініченко та викладач Інна Кулікова.

Історичні пам'ятки міст України

9 листопада країна святкувала День української писемності. Це свято по-своєму відзначили й студенти ХНМУ. Усі ми приїхали з різних міст і було надзвичайно цікаво дізнатися щось нове про міста, в яких ти навіть ніколи не був. Хтось у невимушеній атмосфері розповів про «Донбас–Арену» й спогади, пов'язані з нею. Хтось по-науковому розповів про скіфські кургани та заводи Маріуполя.

Україна здавна славилася своєю самобутньою історією. Наша держава має безліч історичних пам'яток культури та мистецтва. З нагоди Дня української писемності наш викладач української мови Тетяна Василівна Скорбач запропонувала підготувати повідомлення про архітектурну пам'ятку рідного міста, і ми залюбки це зробили.

Аліна Ямпольська розповіла про м. Шахтарськ, яке розташоване біля Савур-могили. Це найвища точка міста. Раніше ми думали, що в цьому містечку видобувають лише вугілля, але наша думка виявилася хибною. У Шахтарську є поклади різних руд. Зараз там відбуваються воєнні дії, і це нас пригнічує. Від сестер Ніни та Лілі Петренко ми дізналися про історію заснування м. Полтава, монумент Слави, що побудований на честь Полтавської битви, а також Будинок земства, споруджений на кошти Івана Мазепи. Олександр Усик ознайомив нас з історією м. Охтирка, яке було засноване в 1641 р. Тут жив відомий письменник Іван Багряний, який зробив вагомий внесок в історію української літератури. Сергій Руденко розповів про пам'ятки архітектури м. Харкова, яке свого часу було столицею України і зараз пишається своїм історичним минулим. Світлана Саєнко звернула увагу на те, в якому стані знаходиться Краснокутський дендропарк ім. Каразіна, на його заснування та найкращі місця. Олександра Шарпова розповіла про пам'ятки м. Алчевська, а також про те, що засновник міста був знайомий з харківським архітектором Бекетовим. Данило Панченко розповів про «Донбас–Арену» – футбольний стадіон у Донецьку, з яким у нього пов'язані спогади про Євро-2012.

Усім нам цікаво дізнаватися про культуру, зокрема українську. Тож давайте допомагати один одному в цьому!

Студенти 26, 28 груп II медфакультету

СПОГАДИ ПРО СТУДЕНТСЬКІ РОКИ В АЛМА МАТЕР

Середина літа 1954 року. В будинку на вулиці Сумській, 1, де на той час знаходилася адміністрація Харківського медичного інституту, до приймальні ректора професора Іларіона Пилиповича Кононенка досить довга черга абітурієнтів, що отримали право на вступ до інституту поза конкурсом.

Ректор веде прийом особисто і, схоже, одразу називає факультет, на який буде зарахований абітурієнт. У черзі поширюється чутка, що зарахування йде виключно на санітарно-гігієнічний факультет – на інші вакансії нема. Незадовго до того, як я мав зайти до приймальні ректора, кількох абітурієнтів сповістили про їхнє зарахування на педіатричний. Нарешті настає моє право зайти на співбесіду до кабінету ректора. Крім нього в кабінеті ще одна поважна на вигляд особа, мабуть, секретар парткому інституту. Чомусь одразу відчуваю увагу і прихильне ставлення до хлопчика, яким я себе відчував. Питання загальні – про соціальний стан, навчання. Про те, чому я обрав медицину, – жодного слова.

Через кілька днів я отримав поштою повідомлення, що зарахований на лікувальний факультет. Попри моє тяжіння до радіо-чи електротехніки і фізики, я відчув задоволення, яке, мабуть, було відлунням радості моєї мами, яка лагідно наполягала, щоб я вивчився на лікаря. Прошли десятиріччя, протягом яких до моєї безмежної любові до мами додавалася зростаюча вдячність їй за те, що я став саме лікарем.

Перший рік навчання в інституті залишився в пам'яті як продовження попередньої освіти: фізика, хімія, біологія, латина і англійська, фізична підготовка, котрась із «суспільних наук» – історія КПРС чи, може, діалектичний матеріалізм. Серед базових для медицини дисциплін – гістологія і нормальна анатомія людини. Кожний студент отримав у бібліотеці повний комплект підручників з усіх дисциплін, тому потреби відвідувати її додатково на першому курсі не було. Новими для нас у системі інститутської освіти були лекції, на які збирався весь курс і можна було побачитися з усіма однокурсниками разом і перезнайомитися. Обставина, яка спочатку не привернула уваги, але в подальшому відтворювалася досить чітко – диференціація однокурсників за ознакою перші, середні і задні ряди в лекційній аудиторії. Диференціація майже не залежала від навчального предмета, лектора чи лекційної зали. У подальшому цей феномен мабуть привернув увагу всіх настільки, що коли лектор звертався до аудиторії з якимось запитанням, середні й задні ряди досить дружно вигукували прізвище когось із першого ряду. Загалом на курсі було 220 студентів, з них 20 – з КНР, які навчалися з нами на знак дружби СРСР і КНР. Після закінчення навчання вони, зрозуміло, повернулися додому та під час «культурної революції» в Китаї 1966–1967 років були репресовані.

Згадується відчуття приязної психологічної атмосфери, яка одразу склалася в нашій студентській групі. Студентів з Китаю в кожній групі було по одному. Наш студент мав ім'я Юй Дунь Сі, а серед нас він став Юрієм.

Навчальний процес другого інститутського року істотно не відрізнявся від року попереднього: майже всі ті ж самі кафедри. Переїзди між кафедрами міським транспортом на «великих перервах» були ще попереду. Продовжувалося звичайне буденне студентське життя.

Третій рік навчання – особливий: це неначе урочисте введення у храм Медицини, перше причастя перед дорогою служіння хворим. Пропедевтика внутрішніх хвороб, загальна хірургія і науки про таємниці організму здорової і хворої людини, про заботи повернення здоров'я. Перші, ще нечисленні подорожі між клінічними кафедрами, розташованими в різних частинах міста в міських лікарнях.

Згадуються лекції з пропедевтики внутрішніх хвороб проф. Синельнікова, які він перетворював на мініатюрні спектаклі. Говорили, що він був з роду відомого у Харкові наприкінці XIX – по-

чатку XX століть актора, режисера й антрепренера М.М. Синельнікова. На кафедрі загальної хірургії, що містилася в хірургічному відділенні залізничної лікарні по вул. К. Маркса, нам одного разу демонстрували хворого, якому зробили операцію на легені, що тоді вважалося надто складним. Хворий після операції лежав у загальній палаті – поняття про палати інтенсивної терапії, мабуть, ще не було. На наступному занятті ми дізналися, що той хворий не вижив.

Якщо третій рік нашого навчання можна назвати введенням у медицину, то четвертий – це рік осягнення першої глави медицини: досить ґрунтовна підготовка з головних її розділів – внутрішніх хвороб, неврології, акушерства і гінекології, педіатрії і хірургії. Цей факультетський рівень медичної освіти вже достатній, щоб можна було більш-менш певно зробити вибір спеціальності, якій надалі присвятиш життя. В усякому разі, саме на цьому році навчання терапія (внутрішні хвороби) була обрана як найкраща для мене галузь

медицини.

Після екзаменаційної сесії за четвертий курс ми проходили практику в районних лікарнях. Це було важливим навчальним заходом: теоретичні знання, що ми набули на факультетських кафедрах, закріплювались у лікарні, набуваючи реальності в умовах лікувальних закладів середньої ланки тодішньої системи організації охорони здоров'я.

П'ятий рік – вищий госпітальний шабель лікарської підготовки. На більшості госпітальних кафедр нам давали завдання з написання окремих власних історій хвороби і реферату про хворобу. Згадується нічне чергування в пологовій залі і почуття благоговіння перед містичністю появи нового життя на світ. Перший слабенький крик немовляти, кінець пологових мук жінки, тепер уже матері. Наприкінці п'ятого року ми вже відчували значну впевненість у спілкуванні з хворими.

Останній шостий рік – достойне завершення нашої медичної освіти: 7 місяців практики в районній лікарні. Наша група з лікувального факультету разом із групою з педіатричного проходила практику в районній лікарні м. Ізюм. Чудове ставлення персоналу лікарні до нас як до колег. Згадую прекрасного хірурга зав. відділенням Івана Івановича Міщенка. Якою відважною і тактовною людиною треба бути, щоб поставити за операційний стіл шестикурсника наодинці з операційною сестрою робити апендектомію. Я не відмовився, тільки потай хвилювався, чи належно підготував до операції руки (перед операцією брали мазок з рук для перевірки стерильності), чи не осоромлюся. Не знаю, бачив я чи ні до того, як робиться апендектомія, але коли став до столу, із пам'яті чітко виринув план операції. Усе пройшло гладко, і то були дві мої єдині хірургічні операції. Я не мав і тієї наміру ставати хірургом. Для мене хірургія здавалася рукоділлям поза медициною. У жовтні я практикувався в дитячому відділенні – самостійно вів хворих дітях. Оскільки в районі не вистачало педіатрів, мені запропонували посаду лікаря-ординатора і оформили трудову книжку з таким записом. Та трудова книжка супроводжує мене все життя.

Згадуються з вдячністю практично всі члени професорсько-викладацького колективу інституту років мого навчання – ті, хто читав нам лекції чи вели з нами практичні заняття, й ті, що просто зустрічалися в коридорах кафедр інституту. Усі вони залишили в мені щось потаємне, що формувало мене як лікаря і людину.

Хочу назвати тих, кого і по десятиліттям моя пам'ять називає моїми Вчителями: Д.О. Альперн, В.О. Белоусов, І.Ф. Бодня, М.М. Бокаріус, М.О. Браунштейн, Г.А. Бурлаченко, І.І. Грищенко, Г.Л. Дерман, А.А. Дубінський, В.М. Жаботинський, І.В. Кудінцев, Г.Д. Лещенко, В.Ф. Матвеева, О.С. Налбат, Н.П. Татаренко, А.М. Утевський, М.С. Харченко, О.З. Цейтлін, Р.І. Шарлай, Ю.Д. Шульга. Вдячний долі, що мав саме таких Вчителів. Вони вчили мене прагнути стати професіоналом, прагнути знань, навчали бути щирим, доброзичливим і відповідальним. Чи був я старанним учнем? Не мені судити.

Микола Іванович Пилипенко, професор

ЦИТАТА

«Пора студенческих лет: всем она замечательна – и романтикой юности и крепкой дружбой. Студенческие годы – это весна жизни, но главное – это радость познания нового, радость овладения любимой профессией, ведь ее выбор – важнейшее событие в жизни каждого человека.

Что важно во врачебной профессии, в чем ее удивительная притягательная сила и глубокое уважение, которым она окружена? Это не только главенство разума и мудрости, но и большой душевной отдачи, и в этом единстве – ключ к профессии».

Евгений Григорьевич Дубенко, профессор

ПРЕПОДАВАТЕЛЬ ГЛАЗАМИ СТУДЕНТА

Чтобы что-то изменить
в нашей жизни – нужно
внедрить в нее науку

Студенческие годы – прекрасное время, которое многие вспоминают с особым трепетом. У студентов, помимо учебы, есть всевозможные хобби, они посещают кружки, интересуются наукой. Жизнь в Харьковском национальном медицинском университете всегда насыщена различными интересными событиями. Ежегодно ко дню студента кафедра биоорганической химии предлагает опробовать свои силы и знания в научной деятельности. Каждый, кто приходит сюда, уже не представляет свою жизнь без научной обстановки.

Кружок расширяет дверь всем любознательным и трудолюбивым студентам, начиная со второго курса и заканчивая шестым. Много способных студентов давно проявили интерес к науке, сейчас в кружке занимается 26 человек.

Преподаватель кружка Татьяна Викторовна Горбач умеет находить подход к каждому студенту, доходчиво объяснять материал и обсуждать волнующие вопросы. Татьяна Викторовна всегда найдет, чем заинтересовать студентов, и уж поверьте, вам точно понравится покорять новые вершины знаний!

Научная деятельность развивается в двух направлениях: теоретическом и практическом. Студенты теоретического направления углубляются в недра учебной программы. Но процесс обучения происходит не по учебникам, а с помощью научной литературы, различных журналов и конференций. Студенты практического направления моделируют различные заболевания и патологические состояния, изучают особенности обмена веществ, способы коррекции, действие фармацевтических препаратов на экспериментальных животных и клиническом материале. База для научной деятельности очень разнообразна, ведь наш университет сотрудничает с Институтом неврологии, неотложной хирургии, эндокринологии, базовыми клиническими кафедрами: педиатрии, терапии. Каждый год наших студентов отмечают призовыми местами и грамотами в различных городах Украины (Одесса, Тернополь, Львов, Киев, Ужгород) и за границей (Санкт-Петербург, Москва). Все, кто прошел через кружок, уже никогда не останутся равнодушными к науке, многие выпускники и в дальнейшем занимаются новыми открытиями и пополняют свои знания.

Студентка V курса Евгения Лукьянова так отзывается о научной деятельности: «Кружок меня научил ничего не бояться, знакомиться с новыми людьми, которым, как и тебе, интересна наука. Я стала иначе смотреть на мир, хочется еще больше во всем разобраться. Постоянная работа и поездки – это очень интересно!»

Кафедра биоорганической химии ждет решительных и ответственных студентов. Каждый должен понимать, что он – будущее нашей страны, а чтобы изменить медицину, нужно внедрить в нее науку.

Лидия Мамасуева, III медфакультет

НАША ТВОРЧЕСТЬ

Свято студентів

Вітаємо, святкуємо, шануємо!
Народ! Сьогодні радість – День студента!
Із ранку один одному даруємо
Сюрпризи, побажання, компліменти!
Чудесне, жартівливе, сміхотливе,
Розсудливе, закохане, безумне,
Яскраве, урочисте і мрійливе,
Віки минають, а це свято – юне.

Тетяна Петренко

INSIDER

НЕМНОГО ПРО НАС, СТУДЕНТОВ

«Чем ближе сессия – тем ближе студент к сверхчеловеку: он перестает нуждаться в еде, сне и прочих развлечениях, а лишь стремится к знаниям...»

Сколько анекдотов, рассказов создано про студентов?! Судя по ним, можно представить среднестатистический образ: вечно голодный, худой, похожий на тень, в оборванной одежде. Наиболее несчастные в этих веселых сказаниях, как правило, студенты-медики. Бесконечные пары, строгие преподаватели, тяжелые многотомные учебники, пересдачи, хвосты, всеобщее бдение над историей болезни или дерматовенерологией...

Какая же на самом деле студенческая жизнь у нас, студентов медицинского университета? Постоянная учеба? Иногда) Особенно на первых курсах. А еще задерты вверх нос – я же ВРАЧ. И неважно, что еще ничего не знаешь – белый халат в сумке уже придает уверенности. А когда к IV курсу все родственники требуют их вылечить, понимаешь, что пора менять номер телефона.

Бывало и утомительное ожидание под дверью строгого преподавателя по хирургии, и неудачные попытки сдать зачет. Тогда казалось, что это невозможно. Но все выучили, сдали, получили 5 и, взяв рюкзаки на плечи, палатки и спальные мешки, ушли в поход в горы с этим же самым хирургом, а по вечерам пели песни у костра.

А сколько радости, когда услышала шум в сердце или крепитацию в легких! Или смогла быстро и правильно поставить сложный диагноз. Это трогательное переживание. Если пережить его по-настоящему, то уже невозможно относиться к своей будущей профессии или учебе плохо. Обретаешь особую силу добродушно-беспристрастного отношения, сострадания и сочувствия.

Необыкновенное желание к жизни дарят маленькие пациенты. Одна улыбка ребенка – и ты окрыленно летишь по коридорам больницы, готова учиться и трудиться ради него и таких, как он.

А вечерами – песни под гитару, кино, театры, встречи с друзьями. И, что б не говорили – хватает времени на все. Любимые одноклассники никогда не оставят в беде и одиночестве. Вместе с ними грызем гранит науки и отмечаем праздники, участвуем в конференциях и общественных мероприятиях университета и города.

И кто сказал, что студенты-медики несчастны? Мы – самые активные, веселые, умные и любимые.

С НАШИМ ВАС ПРАЗДНИКОМ, ДОРОГИЕ!

Ярослава Шевченко, III медфакультет

СТУДЕНЧЕСКИЕ ПРИМЕТЫ

Знаете ли вы, кто является самыми суеверными людьми на свете?! Бабушки, спортсмены и студенты. Студенческие приметы насчитывают несколько столетий своей истории и берут истоки напрямую от средневековых студентов-вагантов.

Народная мудрость гласит: от сессии до сессии живут студенты весело. Изо дня в день мы преодолеваем крутые выражи на пути к вершинам знаний. Кажется бы, давно можно привыкнуть к постоянному недосыпанию и куче учебников на столе, но зачеты все еще остаются самым страшным этапом в жизни каждого из нас. Независимо от того, отличник ты или вечный троечник, сдаешь свой первый зачет или десятый, каждый экзамен всегда событие. Для того, чтобы свести стресс к минимуму, каждый студент на первом курсе обучился искусству изготовления шпаргалок и в ходе длительных экспериментов разработал ритуал, обещающий отличную сдачу экзамена. Вы еще не спали на шести учебниках? Вы не высыпали в кроссовок все пятикопеечные монеты, которые нашли в районе? Вы не танцевали ритуальные танцы с бубном и зачеткой, шокируя соседей криками «Халява, приди!»? Тогда мы идем к вам!

Для тех, кто в поиске, я предлагаю перечень студенческих примет и краткую инструкцию по их применению.

Примета первая, известная – не стричься и не мыться перед экзаменом, дабы не «вымывать» все полученные знания. Проверенный и действенный способ, вот только прийти на экзамен грязным и обросшим нехорошо, тем более что зачеты могут длиться несколько недель. Поэтому примета верная, но не гигиеничная.

Вторая примета – ругать студента. Чем крепче ругают, тем лучше. Перед уходом на экзекуцию снаряжаем спецкоманду, многочисленность приветствуется, так как увеличивается удельный вес благотворных флюидов. Необходимое снаряжение на одного человека – словарь ругательства (правда, если «ругатель» бывалый, то можно позволить ему экспромт). Словарь читается вслух и с выражением, мысленно представляется образ сдающего. Экспрессивность приветствуется.

Третья примета. В ночь перед экзаменом, ровно в 24.00, надо открыть зачетку, выставить ее в форточку и трижды произнести магические слова «Ловись, халява, ловись!». При этом показываем ей место в зачетке, чтобы не промахнулась. Поймал «халяву» – захлопни зачетку, перевяжи ее ниткой, чтобы обратно не высочила, можно прижать большой скрепкой. Потом зачетку надо положить под подушку или сунуть в морозильник, чтобы «халява» приморозилась, и не открывать до экзамена. А лучше не открывать и на самом экзамене, желательно только встряхнуть, чтобы «халява» проснулась.

Если все сделаешь правильно, билет достанется самый легкий, и преподаватель не будет мучить дополнительными вопросами. «Ловля халявы» является, пожалуй, одним из наиболее знаменитых студенческих ритуалов. «Халяву» прикармливают, сыпля хлебные крошки на раскрытую зачетку, за нее пьют (тост так и называется: «За святую халяву!»), особо недоверчивые студенты приманивают ее дополнительно, нося в кармане конфеты «для халявы», причем сладости должны быть обязательно дорогими — предмет торга ведь нешуточный. В общем, чем необычнее процедура ловли «халявы», тем она ловится вернее. Способ верный и не одним поколением студентов проверенный.

Четвертая серия примет связана с конспектами и учебниками. При подготовке нельзя читать конспекты за едой – «заедается» память. Все верять и соблюдать, и только студенты медицинского университета знают наверняка: все дело в том, что кровь приливает не к мозгу, как во время мыслительных процессов, а к желудку, для более тщательной переработки пищи, и, как результат, – мозг не в полную силу воспринимает и хуже запоминает прочитанное. Непосредственно в ночь перед экза-

меном кладут конспект под подушку, чтобы во сне знания «диффузно» проникали в голову. А утром перед экзаменом можно еще присесть на конспект, чтобы и задним умом быть крепким тоже.

Пятая примета: не сдавать экзамены в новых вещах, которые вы ни разу не надевали. Считается, что новые вещи не несут в себе никакой информации, которая пригодится на экзамене. В моем понимании, суть приметы лежит в визуальном привыкании преподавателя к студенту. В процессе обучения последний успевает зарекомендовать себя с определенной стороны, а явившись на экзамен в новом образе он становится неизвестным для своего учителя, соответственно, отношение к нему будет несколько другим. Получается, что примета хороша для студентов-недотеп – можно «замаскироваться» на экзамен, дабы преподаватель не вспомнил обо всех студенческих «подвигах» на nive знаний.

Шестая примета – домик в зачетке. В верхнем правом углу на последней странице зачетки рисуется домик с окошком и трубой, из трубы должен обязательно идти дым, и чем длиннее этот дым, тем лучше будет сдан экзамен. Но, следует оговориться, если рисовать такую картинку на каждую сессию, зачетка рискует стать недействительной из-за «дачного поселка» на последней странице.

Седьмая примета гласит, что необходимо переступить порог аудитории с любимой ноги. Утром встаем с любимой ноги. В маршрутку залезаем все с той же ноги. Порог университета (аудитории) переступаем с той же, разумеется, ноги. Своей. Билет тянем такой же любимой рукой, стоя во время этого процесса на том, чем переступали пороги. Только надо верно определить, где эти любимые конечности находятся, а потом не перепутать.

Восьмая примета: положить в карман оберег. Зачастую используют камни, только погодите клумбу во дворе раскапывать – это не те камни. Подойдут оникс (говорят, проясняет ум), бирюза (ничего не говорят, но настоятельно рекомендуют), обсидиан (говорят много, в том числе и приписывают функции оберега). Также по пути на экзамен хватаемся за все деревянное, собственная голова и голова друга – не в счет.

Примета девятая – когда чихаешь, думай об экзамене. Некоторые специально дают себе установку думать об экзамене и принимаются мучить свой нос всякими способами, чтобы чихнуть. Чихнул – значит, повезет.

Десятая. За день до экзамена начинаем считать что-то необычное, например, девушек с розовыми волосами, или велосипедистов в зеленых шлемах, или знакомых с именем Ипполит Феофилактович. Сколько насчитаете – на такую оценку и сдадите. Только считать блондинок за рулем красной машины лучше не надо – точно не сдадите. Считать фонари на проспекте Ленина тоже не стоит – оценку 324 вам все равно не поставят.

Местные харьковские приметы требуют потереть руку барельефу св. Татьяны на станции метро «Университет» или принести дар богине Шаре возле монумента на территории Харьковского авиационного университета (ХАИ) в поселке Жуковского и попросить помощи на экзамене.

И, наконец, самая глупая из всех примет: в студенческой среде бытует мнение, что хорошая подготовка к экзамену гарантирует стопроцентную сдачу на «отлично». Если честно, объективных объяснений или каких-либо разумных версий об истоках этого заблуждения я не имею. Более того, эта примета является самой трудноосуществимой и самой неприятной из всех вышеперечисленных и, как мне кажется, была внедрена в ходе преподавательской диверсии.

Главное – верьте в свои знания, и помните, что настоящий студент найдет выход из любой ситуации: «Шерсти у рыбы нет, но если бы была, в ней водились бы блохи. Блоха – это...»

Ольга Загора, студдор (III медфакультет)

МЕДИЦИНСКИЙ ВОЛОНТЕР

Вечер. Наконец дома. Нужно еще что-то выучить на завтра, проверить почту и обязательно посмотреть новости. Проблема только в одном – острая нехватка времени.

Яркая эмблема «Медицинский волонтер» – ярко-красное сердце с волной-кардиограммой привлекла внимание в ленте новостей: «Всеукраинская молодежная ассоциация студентов-медиков проводит набор в группу из 15 человек...». Для участия – просто заполнить анкету. Количество участников ограничено и осталось всего три дня, но, как говорят, «кто не рискует, тот живет на пенсию» – попробовать стоит.

Веселый смех одноклассников на перерыве между парами прервал телефонный звонок. Незнакомый номер. Хм.

– Вы прошли отбор на участие в «Первых Всеукраинских военно-медицинских учениях по координации работы государственных служб и общественных движений общего реагирования в случае совершения террористических актов».

Что ответить, не знаю. В Киеве надо быть уже послезавтра, билетов еще нет. И полный крах всех намеченных планов.

– Да, я приеду.

– Поезд Харьков – Киев отправляется с первой платформой. Счастливого пути.

На душе как-то по-праздничному волнующе. Новый опыт, новые знакомые, люди, которые живут тем же, что и ты. За окном мелькает пригород Харькова, и далее какие-то поселки, села, деревня...

Проснулась уже на мосту через Днепр. 5 утра. Огни города отражаются в тихой глади воды, а где-то на горизонте первые светлые полосы. Рассвет. Сердце почему-то стало стучать быстрее, хотелось поскорее выйти на улицу, на берег широкой и могучей реки, вдохнуть свежего утреннего воздуха. Киевского воздуха.

На платформе станции метро «Контрактова площа» уже стояли несколько молодых людей и оживленно о чем-то общались.

– Ребята, вы волонтеры?

– Ага!

– Тогда мне с вами. Меня зовут Ярослава.

Разговор пошел как-то сам собой. Яркие, запоминающиеся и умные лица, необычайно глубокие глаза. Такие же студенты-медики, активисты в разных сферах, старосты научных кружков или координаторы общественной деятельности, люди, у которых в большинстве нет личного времени – каждая минута на счету. Говорили про свои университеты, делились опытом, пригласили друг друга в гости, на съезды и конференции. Уже только ради этой встречи и этого знакомства стоило ехать в столицу.

До места проведения учений добрались автобусом. Как нам сказали – это где-то под Обуховом. Немного грустно было покидать Киев, но в груди все равно сжималось от ожидания чего-то необычного.

Привезли нас на тренировочную базу МЧС – окруженный

забором оборудованный полигон. Среди зеленого обширного поля полуразрушенные многоэтажки, завалы, какие-то бочки и кратеры от взрывов. И множество людей в форме – медики, пожарники, спасатели, саперы с собаками и другие. Одни в белых жилетках с надписью «People help the people» вместе с нашими координаторами отправились на общее построение.

По сценарию учений происходило спасение жертв условного «теракта», произошедшего на автовокзале города Обухов Киевской области.

О начале учений нас оповестил громкий взрыв, дым и грохот – «теракт» произошел. Выбирались из завалов вместе с «ранеными». Когда про это читали в книге, казалось что это не так тяжело, как на самом деле. Да и «раненые» отыграли «на ура» – четко симулировали тяжесть своих повреждений. Выносили их фактически на себе.

На 3-й минуте приехала скорая первой очереди – расстелили цветные полотна, начали сортировку. Мы помогли разводить уже помеченных разноцветными браслетами больных на соответствующее место оказания помощи, сами «спасали» их как могли в пределах возможного на данном этапе.

Далее к месту происшествия подъезжали скорые второй очереди, спасатели, саперы. В воздухе появилась санавиация – бело-красный вертолет. Постепенно увезли «тяжелых», «средней тяжести» больных, затем «легких». Всего 20 минут – и силами спасательных служб последствия теракта ликвидировали.

Не раз читали в учебнике или на лекции по экстренной медицине, как проводятся такие «операции», но, как говорят, «лучше раз увидеть, чем сто раз услышать». Масштабно, быстро, эффективно. Совсем разные службы прекрасно работали вместе. Да и мы, наконец, поняли, что надо делать и как реагировать в случае чрезвычайной ситуации. И когда в конце мероприятия к нам подошли репортеры, с полной уверенностью ответили им: «Да, в реальной ситуации сможем действовать и не растеряемся».

...Уезжая из Киева, грустно смотрю в окно. Столица, мерцающая вечерними огнями, остается позади. Но на душе тепло и спокойно, а в мыслях кружится уверенное «мы сможем, точно сможем» и прощальные слова Ольги Богомолец: «Будущее страны за волонтерским движением».

Ярослава Шевченко, III медфакультет

АКЦІЯ

«Підтримай солдата»

3 листопада за ініціативою профкому студентів ХНМУ відбулася акція «Підтримай солдата», мета якої – моральна підтримка солдатів української армії у зоні АТО.

Студенти виклали свої побажання на великі аркушах і сфотографувалися з ними. Фотографії будуть роздруковані та відправлені до зони АТО. Акція проводилася за підтримки Харківської обласної організації профспілки робітників охорони здоров'я.

Хотілося б відзначити той факт, що студенти стояли у черзі на двір кафедрі анатомії для того, щоб сфотографуватися. Погода була досить прохолодна й вітряна, але бажання молоді підбадьорити бійців нашої армії допомогло їм вистояти свою чергу.

СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

«Політичні репресії як спосіб завоювання та утримання влади»

29 жовтня кафедра суспільних наук провела конференцію для студентів-першокурсників «Політичні репресії як спосіб завоювання та утримання влади», присвячену Міжнародному дню пам'яті жертв політичних репресій.

Із вступним словом виступив доцент кафедри В.І.Кравченко, який наголосив на актуальності даного питання в сучасному світі. Заслухано 13 доповідей, які підготували студенти, були представлені й стендові доповіді, з якими можна було ознайомитися. Тематика конференції була доволі широкою – від політичних репресій на теренах СРСР до специфіки цього явища в країнах Європи, Азії, Латинської Америки, США. Багато уваги було приділено теоретичним, суто політологічним питанням політичного насильства й тоталітаризму.

Зацікавленість молоді щодо означених проблем проявилася у великій кількості питань до доповідачів. Найбільший інтерес аудиторії привернула доповідь О. Міщенко, присвячена тоталітаризму в Німеччині та Італії. Також слід відзначити доповіді В. Собка та М. Акімова, К. Лавриненко та ін. Приємно відзначити високий рівень підготовки всіх доповідей, тому найкращі з них будуть опубліковані в спеціальному виданні, яке готується за результатами конференції.

В.А. Альков, ст. викладач кафедри суспільних наук

ДЕБАТНИЙ КЛУБ ХНМУ

Обговорюємо актуальні питання медичної спільноти

4 листопада було розпочато сезон дебатів з до- сить актуальної проблеми медичної спільноти – евтаназії.

Студентське наукове товариство зацікавила думка медичної молоді щодо затвердження евтаназії в Україні. Досить цікавим було те, що більшість студентів висловились «проти» не тільки з релігійних та соціальних аспектів, але й з медичної точки зору! Суддею дебатів став декан VI факультету з підготовки іноземних студентів професор кафедри психіатрії,

наркології та медичної психології В.М.Сінайко, який зауважив, що спільнота ніколи не дійде єдиної думки щодо евтаназії. Слід зазначити, що дебати відбулися англійською мовою, а всі їх учасники отримали сертифікати.

СНТ ХНМУ чекає на вашу власну думку в наступному Дебатному клубі «Лихоманка Ебола – виклик людству», що відбудеться в рамках Фестивалю молодіжної науки 19 січня 2015 року.

Христина Потіхенська

АКЦІЯ

Патріотичний флешмоб

70 років потому...

30 жовтня кафедра суспільних наук провела студентську наукову конференцію, присвячену 70-річчю визволення України від гітлерівців.

Зі вступним словом виступила доцент кафедри Людмила Глебова, яка наголосила на важливості цієї події в історії українського народу та запропонувала всім присутнім вшанувати пам'ять загиблих воїнів-визволителів хвилиною мовчання. Доповіді студентів приємно вразили своєю ґрунтовною підготовкою, інформативністю та оригінальністю подання. У них знайшли своє відображення внесок у перемогу харківських медиків (доповіді Наталії Макаренко та Марини Резнік), радянських партизан, що діяли на території України в цілому (доповідь Романа Аскерова) та на Знам'янщині (Кіровоградщина) (доповідь Марії Дякової).

Окрема увага була приділена ролі пісень та музики у роки Великої Вітчизняної війни (доповідь Вікторії Аралової). Цікавою була розповідь про діяльність Харківського медичного інституту в евакуації та внесок його працівників у Перемогу директора Народного музею історії ХНМУ Жаннети Перцевої. Ґрунтовний огляд літератури щодо подій визволення України у своїй доповіді здійснила завідувач відділу Наукової бібліотеки Ольга Озеркіна.

Крім того, співробітники кафедри суспільних наук спеціально до цієї дати провели роботу з дослідження участі своїх рідних у подіях Другої світової війни. Результати дослідження були оформлені у вигляді стенду. Кафедра запрошує усіх бажаючих ознайомитися з ним та приєднатися до такої цікавої ініціативи.

О.В. Троценко, ст. викладач кафедри суспільних наук

В інтернеті стартував новий флешмоб #singforukraine. Користувачів мережі закликають виконати національний гімн в незвичайному місці та оприлюднити відео.

31 жовтня студенти першого курсу I медичного факультету виконали гімн наприкінці останньої лекції курсу «Історія України». Акція супроводжувалася розгортанням державного прапора й патріотичними закликами. Наприкінці студенти передали естафету II медичному факультету. Відеозапис розміщено на YouTube UA.

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ

ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ ПРОЦЕСС В «ОБЛАКАХ»

Совершенствование процесса обучения, повышение эффективности педагогического процесса с использованием высоких технологий – важное направление развития высшей школы в современных условиях. Формирование навыков самостоятельной работы как учебной, так и научной, креативного подхода в образовании, критического мышления, требует внедрения новых информационно-коммуникационных технологий, в частности, облачных сервисов. Это требование сегодняшнего дня.

Что же собой представляют облачные технологии?

Впервые термин «облако» употребил Эрик Шмидт, генеральный директор Google, 6 августа 2006 года на конференции по поисковым машинам Search Engine Strategies Conference, представив перспективную, по его мнению, модель компьютеринга (англ. computing – вычисления).

Википедия дает нам следующее объяснение:

Облачные (рассеянные) вычисления (англ. cloud computing, также используется термин Облачная (рассеянная) обработка данных) – технология обработки данных, в которой компьютерные ресурсы и мощности предоставляются пользователю как Интернет-сервис.

В итоге пользователь имеет доступ к собственным данным, но не может управлять и не должен заботиться об инфраструктуре, операционной системе и собственно программном обеспечении, с которым он работает.

Одним из предложений по использованию облачных технологий является продукт компании Майкрософт – Office 365. Он представлен несколькими планами по подписке – для дома, бизнеса, образования. Один из планов для учебных заведений компания передает в поддержку образовательных учреждений как вклад в будущее развитие технологий бесплатно. Это позволяет объединить разрозненные сайты структурных подразделений вуза в корпоративный веб-портал и сформировать единую информационно-образовательную среду.

Office 365 для образования предусматривает, что необходимое аппаратное и программное обеспечение можно получить в отдаленных дата-центрах (англ. data – данные) бесплатно как готовую услугу. Это помогает экономить ресурсы и затраты, а также обеспечивает эффективные коммуникации между студентами и преподавателями. Единственное требование – наличие компьютера или мобильного устройства с выходом в Интернет.

Все планы Office 365 для учебных заведений (планы А) включают следующие элементы:

Электронная почта и календари. Использование многочисленных возможностей корпоративной электронной почты в знакомом полнофункциональном приложении Outlook, доступ к которому можно получить с настольного компьютера или веб-браузера и Outlook Web App. Получение почтовых ящиков емкостью 50 ГБ для каждого пользователя и отправление вложений размером до 25 МБ. Использование собственного доменного имени.

Веб-конференции. Проведение аудио- и видеособраний по сети с предоставлением совместного доступа к экрану одним щелчком, а также использованием видеоконференций в формате HD и виртуальной доски. Это идеальное решение для дистанционного обучения.

Обмен мгновенными сообщениями. Поддержка связи с другими людьми, обменываясь мгновенными сообщениями, и информирование о своем присутствии с помощью функции состояния.

Хранение и совместное использование файлов. OneDrive для бизнеса предоставляет пользователям 1 терабайт для хранения личных данных и возможность синхронизации с ПК для автономного доступа. Можно легко делиться документами с другими людьми, используя Office или SharePoint.

Сайты групп. Совместная работа над проектами, в учебных

группах или в клубах с помощью сайтов групп, на которых удобно совместно хранить и упорядочивать связанные документы, заметки, задачи и беседы. Насчитывается до 300 дочерних сайтов.

Office Online. Создание и редактирование документов Word, OneNote, PowerPoint и Excel в любом современном браузере.

Мобильность. Синхронизация сообщений электронной почты, календаря и контактов; получение доступа к сайтам SharePoint; просмотр и редактирование документов Office с помощью Office Online и браузера на устройствах под управлением ОС Windows Phone, iOS и Android.

Приложения для Office и SharePoint. Новые приложения, разработанные сторонними производителями и клиентами, работают с Office и SharePoint для подключения веб-служб непосредственно к документам и сайтам.

Администрирование. Портал администрирования предоставляет ИТ-отделам возможность устанавливать детальные параметры конфигурации для своих служб либо с онлайн-портала, либо посредством автоматизированного управления с помощью команд PowerShell.

Надежность. Благодаря договорной гарантии бесперебойной работы в течение 99,9% времени в соответствии с соглашением об уровне обслуживания мы можем быть абсолютно уверены в доступности своих служб.

Безопасность. Передовые методы обеспечения безопасности наших данных с использованием пяти уровней защиты и предупреждающего мониторинга.

Конфиденциальность. Наши данные – наша собственность. Корпорация Майкрософт не читает сообщения электронной почты или документы.

Всегда обновленная версия. Не нужно платить за обновления версий; они включены в подписку (договор). ИТ-отдел может настраивать новые функции, развернутые для клиентов Office 365.

Поддержка. Круглосуточная телефонная поддержка без выходных по всем ИТ-вопросам. Для решения менее срочных вопросов можно отправлять запросы на обслуживание непосредственно через портал администрирования.

За работу с документами в браузере отвечает Office Web Apps, за почту, задачи и календари – Exchange Online, порталы и обмен документами – программа SharePoint Online, для видеоконференций и обмена сообщениями служит Lync Online.

Что мы получаем в итоге?

1. Высвобождение ценных ресурсов. Сокращение затрат и времени на развертывание и обслуживание локальных серверов, а также управление ими. Благодаря этому ИТ-отдел сможет больше времени уделять рабочей нагрузке, связанной с образованием.

2. Обеспечение связи для людей. Поддерживать связь становится еще легче благодаря унифицированной карточке контакта, объединяющей обновления SharePoint, Facebook и LinkedIn. С помощью этой карточки обмениваться мгновенными сообщениями, позвонить или начать видеочат можно всего одним щелчком.

3. Хранение документов в Интернете. Предоставление онлайн-хранилища OneDrive для образования, управляемое ИТ-отделом, всем студентам и сотрудникам университета. Хранение документов в облаке и работа с ними совместно – даже если студент или преподаватель находится за пределами организации.

4. Проведение многосторонних мероприятий. Работать вместе, находясь в любой точке мира и используя конференц-связь с возможностями расширенного совместного доступа к файлам, создания заметок и примечаний.

5. Помощь в защите своих данных. Бесперебойная работа в течение 99,9% времени, непрерывное резервное копирование данных, надежные функции аварийного восстановления, резервные центры обработки данных, доступные из любой точки мира.

Таким образом, внедрение облачных сервисов позволит создать управляемую и гибкую информационно-технологическую инфраструктуру корпоративного ранга с минимальными затратами, соответствующую правилам конкретного учреждения. То есть облачные веб-приложения предоставляют студентам и преподавателям университета инструменты для обработки документов и коммуникаций, использование которых оптимизирует учебно-педагогическую работу, сделав процесс общения и совместной работы гибким, производительным и эффективным.

И.В. Киричок, директор Научной библиотеки

ВИДАТНІ УЧЕНІ ХНМУ

ТРАДИЦІЇ ВЧИТЕЛЯ

29 серпня 2014 р. виповнилося 85 років зі дня народження відомого хірурга-гепатолога, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, доктора медичних наук, професора Олександра Васильовича Береснева. Більше 50 років свого життя Олександр Васильович присвятив благодійній справі – охороні здоров'я та життя харків'ян, створив школи хірургів, які продовжують традиції свого вчителя.

Великий та складний життєвий шлях пройшов Олександр Васильович. Народився він 29 серпня 1929 р. у с. Пінгіно Тюменської області. В 1953 р. закінчив Куйбишевський медичний інститут. Із 1953 по 1956 р. служив у лавах Радянської Армії лікарем полку.

З 1956 по 1970 р. працював асистентом кафедри хірургії Харківського медичного інституту. У 1969 р. захистив докторську дисертацію, де автор вперше вивчив питання регенерації печінки після хірургічних втручань.

З 1970 по 1976 р. професор О.В. Береснев працював заступником директора з науки Харківського НДУ загальної і невідкладної хірургії. Під його керівництвом в інституті вперше в Харкові було відкрито відділення гострих шлунково-кишкових кровотеч. Із 1976 по 1996 р. завідував кафедрою загальної хірургії № 2 Харківського державного медичного університету, потім був професором тієї ж кафедри. Багато років професор О.В. Береснев працював проректором з лікувальної роботи Харківського медичного інституту.

Для Олександра Васильовича була характерна широта наукових інтересів. Особливий внесок він зробив у розв'язання проблеми хірургічного лікування цирозу печінки і його ускладнень. Він і його учні дослідили та широко застосовують у клініці операцію екстраперитонізації правої частки печінки як метод профілактики ускладнень цирозу печінки.

На клінічній базі кафедри під керівництвом О.В. Береснева було відкрито відділення хірургії портальної гіпертензії. Він розробив клінічну класифікацію цирозів печінки, якою користуються гепатологи України і країн СНД, встановив критерії ефективності та визначені оптимальні методики хірургічного лікування хронічних гепатитів і цирозів печінки.

Займаючись одним із найскладніших розділів хірургічної гепатології – хірургією портальної гіпертензії, Олександр Васильович розробив свою техніку операції накладення дистального спленоренального шунта, сконструював для виконання цієї операції спеціальний ранорозширювач, новизна якого захищена авторським свідоцтвом на винахід.

Як хірург-новатор він у 1987 р. першим в Україні приділив увагу питанням метаболічної хірургії цукрового діабету I типу. Виконані під його керівництвом дослідження щодо клінічних, патофізіологічних наслідків депорталізації кровотоку підшлункової залози у хворих на цукровий діабет і на сьогодні залишаються неперевершеними.

О.В. Береснев одним із перших у Радянському Союзі застосовував метод екстракорпорального ультрафіолетового опромінювання аутокрові в лікуванні хірургічних хворих. Глибоко розробив питання застосування еферентних методів детоксикації організму хворого – гемосорбції, дискретного плазмозферезу, донорських органів (ксеноселезінки), а в подальшому – проблему використання в клініці кріоконсервованих клітин печінки, селезінки.

Уперше в Україні він впровадив у хірургічну практику метод гемосорбції при печінковій недостатності і запропонував оригінальну методику визначення ступеня печінкової недостатності. У 1982 р. на базі кафедри була відкрита наукова лабораторія «Гемосорбція». Професор О.В. Береснев представляв українську хірургію на багатьох конгресах, конференціях і з'їздах, був членом Всесоюзного товариства сорбційних методів детоксикації.

У 2008 р. у складі колективу авторів професор О.В. Береснев удостоєний Державної премії України в галузі науки і техніки за цикл робіт «Розробка та впровадження сучасних методів хірургічного лікування і профілактики ускладнень цирозу печінки та захворювань ворітної вени».

Помер Олександр Васильович Береснев 1 травня 2011 року.

Колектив кафедри загальної хірургії № 2, учні, колеги

ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

Действия населения при угрозе и совершении террористического акта с использованием опасных биологических и химических веществ

Опасное биологическое вещество (ОБВ) – биологическое вещество природного или искусственного происхождения, неблагоприятно воздействующее на людей, сельскохозяйственных животных и растения в случае соприкосновения с ним, а также на окружающую природную среду.

Основными видами ОБВ, применяемыми в террористических целях, являются патогенные микроорганизмы (бактерии, вирусы, риккетсии и грибы) и продукты их жизнедеятельности (токсины). К ним относятся возбудители чумы, натуральной оспы, сибирской язвы, холеры, желтой лихорадки, ботулизма и др.

Поражение людей возможно при попадании веществ через органы дыхания, желудочно-кишечный тракт, слизистые оболочки (рта, носа, глаз и др.), поврежденные кожные покровы.

Для предупреждения поражения ОБВ необходимо исключить их попадание в организм, поэтому следует:

- для защиты органов дыхания использовать ватно-марлевые повязки, респираторы и противогазы, воздержаться от курения;
- для защиты желудочно-кишечного тракта воду пить только кипяченую или бутилированную, соблюдать элементарные правила личной гигиены, пищу принимать после термической обработки в местах, где исключено наличие ОБВ.

При широкомасштабных террористических актах с применением ОБВ органы здравоохранения проводят неспецифическую и специфическую профилактику с применением антибиотиков, вакцин, анатоксинов. В случае появления признаков поражения ОБВ (повышение температуры, слабость, расстройство органов пищеварения, головная боль, сыпь на слизистых оболочках и кожных покровах и др.) необходимо немедленно сообщить об этом в ближайшее медицинское учреждение.

Опасное химическое вещество (ОХВ) – химическое вещество, прямое или косвенное воздействие которого на человека может вызвать острые или хронические заболевания людей или их гибель.

При совершении террористических актов наиболее вероятно использование таких ОХВ:

- нервно-паралитические (зарин);
- раздражающие (хлор, хлорацетофенон, бромацетон);
- удушающие (фосген, хлорпикрин);
- кожно-нарывные (иприт, люизит);
- общетоксические (синильная кислота, хлорциан);
- наркотические (метилмеркаптан, сероуглерод);
- прижигающие (аммиак).

Приняв информацию об аварии или применении ОХВ, передаваемой по радио (телевидению), через передвижные, громкоговорящие и другие средства, следует немедленно надеть противогазы, закрыть окна и форточки, отключить электронные бытовые приборы. Быстро, но без паники выйти в указанном в информации направлении или в сторону, перпендикулярную направлению ветра, желательно на хорошо проветриваемый участок, где необходимо находиться до получения дальнейших распоряжений. В случае отсутствия противогаза необходимо немедленно выйти из зоны заражения. При этом для защиты органов дыхания можно использовать подручные средства: ватно-марлевые повязки, платки, шарфы, изделия из тканей, предварительно смоченные водой. После выхода из зоны заражения необходимо снять верхнюю одежду и оставить ее на улице, принять душ с мылом (пройти санитарную обработку), тщательно промыть глаза и прополоскать рот.

Если нет возможности быстро выйти из зоны заражения, нужно немедленно укрыться в помещении и загерметизировать его.

Лица, получившие незначительные поражения (кашель, тошнота и другие подобные симптомы), должны исключить физические нагрузки, принять обильное теплое питье (чай, молоко) и обратиться к медицинскому работнику или в ближайшее медицинское учреждение для определения степени поражения и проведения профилактических и лечебных мероприятий.

Э.И. Довгяло, мастер производственного обучения
учебно-методического центра ГЗ и БЖД
Харьковской области

Н.М. Волощук, начальник штаба ГО ХНМУ

КЛУБ ВЕСЕЛЫХ И НАХОДЧИВЫХ

Да здравствуют задорный смех
и улыбки!

21 октября в актовом зале состоялась первый в этом году КВН «Кубок ректора/Кубок медицинского университета».

В Кубке медицинского университета участвовали команды «Амнезия», «LoL», «Frog». Кубок ректора представляли «Сборная стоматологического факультета», «Пара+», «PuZZle», «21 век» и «Эпидемия смеха». Это было состязание, в котором принимали участие как «бывалые» факультетские команды, так и представители первого курса.

Уже после «Приветствия» и «Разминки» стало заметно общее оживление зрителей в зале. Все проходило весело и задорно, с большим количеством улыбок и громким искренним смехом.

Кубки вручал президент КВН ХНМУ Андрей Никонов. Кроме двух кубков и дипломов, победителям были вручены подарочные сертификаты «Шато ледо», ТРЦ «Французский бульвар», «Дом шоколада», а капитаны команд получили студенческую карточку «Jcard».

Марк Адамский

ВИТАЕМО!

Студент II медфакультету Ілля Вознюк виборов I місце в Кубку України з кікбоксінгу WPKA (лайт-контакт та семі-контакт), що проходив 23–25 жовтня у місті Харкові.

Студент V факультету з підготовки іноземних студентів Мірзонаім Шаріфзода посів III місце у Чемпіонаті України з самбо серед студентів ВНЗ у ваговій категорії до 52 кг, що відбувся у Харкові 4–5 листопада.

ЮМОР ПО-МЕДИЦИНСКИ

ОСОБЕЧНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Все-таки врачи – особенные люди. Говорят, их всегда можно отличить по взгляду и особенному выражению лица. Студенты-медики также во многом отличаются от остальных. Сразу предупреждаем, что речь здесь пойдет не о тех, кто с трудом представляет, какого цвета учебник, и совсем не о «ботанах», которые в любом вузе одинаковы. А о тех, кто будет лечить нас через несколько лет, а пока вовсю окунется в бурный поток студенческой жизни.

1. Во-первых, все студенты медицинских вузов в обязательном порядке носят БЕЛЫЕ ХАЛАТЫ. На первом курсе они просто обожают выходить в перерывах на улицу и шокировать прохожих. В продуктовом магазине некоторые пытаются напугать продавца, представившись инспектором СЭС. Правда, никто не воспринимает всерьез «инспектора» восемнадцати-двадцати лет. Обычно, уже на втором курсе белый халат надоедает студентам так, что на улице они в нем появляются только в случае крайней необходимости. Еще известны случаи, когда люди ехали в метро домой, забыв снять бахилы после занятий в больнице.

2. Другая страсть, которая проходит с годами – шокировать людей в транспорте, открыв УЧЕБНИК АНАТОМИИ. К сожалению, на кости все реагируют слабовато. Учебник по патану лучше не открывать: картинки там совсем не страшные, а вот название «патологическая анатомия» впечатляет. Все, наверное, думают: «Неужели эта хрупкая девушка и вправду патологоанатом?» А потом уже все равно, кто и зачем заглядывает тебе в книжку, успеть бы хоть что-то выучить по дороге.

3. Кстати, тома учебников занимают очень много места. И та-

ДЕБЮТ ПЕРВОКУРСНИКОВ

ПРИВЕТСТВУЕМ НОВОЕ ПОКОЛЕНИЕ!

В начале учебного года студентов ХНМУ ожидают не только новые предметы, преподаватели, но и пополнение нашей большой семьи будущих врачей. Уже давно известно, что желто-красный наряд деревьев предвещает грандиозное событие – дебют первокурсников.

На смену выпускникам пришло новое поколение талантливых и креативных ребят. Творческие коллективы университета порадовали зрителей своими оригинальными номерами. Особенно яркими были ансамбль народного танца «Радость» и коллектив современного танца «Импульс», за что отдельная благодарность руководителю «Импульса» студентке IV медицинского факультета Алене Кот. Очаровательные девочки вокального коллектива «Панацея» покорили всю мужскую аудиторию, а ребята из команды черлидинга оживили зал, наполнив его своей энергией. Дебютировала на сцене вокальная группа «Sound friends». Девушки из коллектива художественной гимнастики «Грация», впервые выступали под живую музыку (аккомпанировал Богдан Сапелкин).

Молодежный творческий центр ХНМУ с каждым годом покоряет все новые высоты, создаются и продолжают свою деятельность очень сильные творческие коллективы, которые не устают удивлять и притягивать наши взгляды. Студентам наверняка интересен вопрос: «А что же творится по ту сторону кулис?» Из зала, конечно же, видно красивую картинку: четко отработанные синхронные движения в танце, безупречно подобранная и исполненная песня, ослепительные улыбки, яркие костюмы...

Мне посчастливилось окунуться в эту непередаваемую атмосферу закулисья, именно поэтому я знаю, что каждая мелочь, каждая деталь имеет огромное значение. Целая команда, одна дружная большая семья трудится несколько месяцев, не жалея рук, ног и голосовых связок, чтобы подарить вам несколько часов наслаждения. Каждый из нас вносит в концерт частичку своей души. Работа сложная, всякое случается: не только взлеты и успех, но и разочарования, травмы, ссоры, конфликты... скелетов в шкафу хватает (да-да, они бывают не только на кафедре анатомии). Но все эти мелочи исчезают, как только ты выходишь на сцену, и зрители приветствуют тебя громкими аплодисментами. И это действительно счастье, это адреналин, который уже не помещается в крови. В такие моменты понимаешь, что все твои труды не напрасны! Спасибо вам, зрители, за это.

Екатерина Бортник, III медфакультет

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ

ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ СТУДЕНТІВ ВСІХ КРАЇН

Листопад, особливо не кваплячись на хвилях навчання, привів нас до головного дня молоді – Міжнародного дня студента. Про те, що для нас готується щось грандіозне, було зрозуміло заздалегідь, дивлячись на те, скільки хлопців та дівчат прийшло до актової зали 13 листопада.

Ансамбль «Радість», колектив «Грація», команда КВК «Панацея», «Узбек Узіга Бек», ансамбль «Троянда» та ще багато талановитих медиків захопили глядачів у вир різнобарв'я. Родзинкою цьогорічного концерту стало нагородження. Ні, це не звичайне нагородження студентів, до якого ми вже так звикли, хоча кращих представників нашого університету, звичайно, відзначили – як без цього? За кращі досягнення у навчанні, в науковій діяльності та спорті, лідерів студентського самоврядування, творчу молодь обов'язково запрошують на сцену. Невеличкий сюрприз Координаційна рада студентського самоврядування влаштувала для керівного

складу ХНМУ. Подяки від студентської громади на чолі із Дарією Брачковою отримали ректор, проректори та співробітники університету.

Здається, концерт пройшов на «Ура!», а враховуючи кількість позитивних вражень у соціальних мережах, взагалі, на всі 200 відсотків.

Наступна зустріч відбудеться в тому ж місці на концертах «HNMU's got talent».

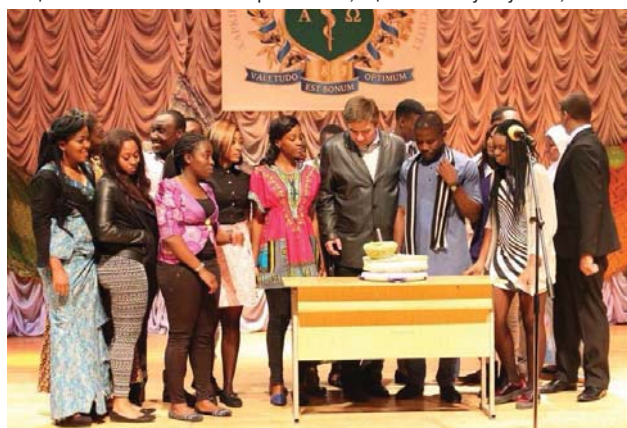
У РИТМІ АФРИКАНСЬКОГО ЕКВЕ*

Здається, за стільки років ми звикли до палітри національностей, які можна зустріти у стінах університету. Вже нікого не дивують індійські піджаби біля кафедри фармакології або африканські тоги в ідальні.

Але 1 жовтня коїлось щось неймовірне: на шляху до актової зали почало мерехтіти в очах від різнобарв'я традиційних костюмів. Святкові наряди, веселий настрій – мабуть, відбувається щось цікаве. Але що? Використовувати Google, аби дізнатись, що коїться, не вдалося, бо в телефоні вже була смска із запрошенням на грандіозне святкування Дня Незалежності Нігерії. Відмовитись від нагоди хоча б на декілька годин опинитись у вирі незнайомої неймовірно багатій культурі було неможливо. Саме тому мерехтіння в очах не порушило мій маршрут, а африканська музика, що лунала в корпусі «Б», тільки зміцнила мої кроки.

Коли ми говоримо про святковий концерт, одразу виникають думки про сценарій, ведучих, взагалі про серйозність дійства. А що ж я побачила тут? Теплий, майже сімейний, дуже атмосферний... але балаган. Жодної помпезності, жодних кордонів і правил. Дивно, незвично для мого менталітету, але це було дуже і дуже цікаво. Співи, танці, вірші, розповіді про культуру та історію рідної країни, презентація традиційного одягу. Здавалось, ніби звичайна компанія друзів зібралась трішки побешкетувати! А чому здавалось? Так все й було! Колоритно опинився у вирі подій й заступник декана VI факультету Антон Олійник, який одразу підхопив правила гри і перетворив на виставу зазвичай доволі нудну процедуру нагородження кращих.

За традицією свято завершилося розрізанням великого торта та частуванням гостей національною їжею. Не втрималась, щоб не покуштувати, і я. На майбутнє: коли вам пропонують спробувати щось з меню Африки, сто разів подумайте над визначенням словосполучення «пекельно гострий». Але визнаю – смачно.

Ось такий цікавий вечір. Колеги, вкотре закликаю: не бійтесь спілкуватися з іноземцями, актуально цікавитися чужою культурою і зовсім не соромно розширювати свій кругозір. У нас з вами є такий шанс, користуйтеся ним.

*Екве – національний музичний інструмент, нагадує там-там.

Сторінку підготувала Дар'я Кузнєцова, координатор інформаційного сектору КРСС

ЮВІЛЯРИ

У листопаді свій ювілей святкують: ст. лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фіз. виховання та здоров'я **Ігор Олександрович Абоїмов**, асистент кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Олексій Кузьмич Балак**, асистент кафедри хірургії № 1 **Ольга Володимирівна Бучнева**, доцент кафедри медичної біології **Юлія Володимирівна Загоруйко**, лаборант кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Валентина Андріївна Івахненко**, завідувач кафедри пропедевтики педіатрії № 2 **Вікторія Анатоліївна Клименко**, доцент кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Геннадій Володимирович Мальцев**, доцент кафедри медичної біології **Маквала Костянтинівна Адейшвілі-Сиром'ятнікова**, асистент кафедри травматології та ортопедії **Валерій Володимирович Суховерхий**, професор кафедри патологічної фізіології **Сергій Вікторович Татарко**, робітник з догляду за тваринами віварію **Алла Володимирівна Чурілова**.

Шановні ювіляри!

Колектив ХНМУ щиро вітає Вас з Днем народження!

У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я,
сімейного благополуччя, щедрої долі,
світлих надій та впевненості у майбутньому.
Нехай життя Вам дарує тільки приємні несподіванки,
а праця приносить вдячність та повагу людей.

АРТ
Терапія

ТИПИ СТУДЕНТОВ

Предлагаем Вашему вниманию веселые работы талантливого карикатуриста начала XX века Владимира Кайдулина, глядя на которые можно представить, как выглядели студенты сто лет назад и насколько отличались от студентов нынешних.

Математикъ

Юристъ

Физикъ

Медикъ

Цикль юрид. наукъ.
Финансовое право.Цикль физико-математ. наукъ.
Равновѣсіе тѣлъ въ пространствѣ.Цикль естеств. наукъ.
Практич. занятія по ботаникѣ.

«Медицинский университет»
Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03.2014 р.
Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.
Газета виходить один раз на місяць
Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.
Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60
e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua
www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.11.2014. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.
Тираж 500 прим. Зам. № 11/25.
Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВВП «Контраст».
61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич
Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова